

Michael Jansen (1756) - en dedikeret samler

Af Gorm Wahrens, tekst og foto

En blæsende og kold mandag i februar er Michael Jansen sat stævne. Det er koldt ude - så vi trækker hurtigt indendørs, hvor det også er koldt i de mange rum.

Vi lader Michael Jansen fortælle.

Smiths Motorwheel

- Jeg har renoveret det der, har brugt megen tid på det. Folk tror jeg er åndsvøg. Jeg har sørget for at holde den.

- Jeg er opvokset med at en renovering er at gennem fra A-Z, udskifte de dele der har været nødvendigt, og ellers har jeg bevaret patinaen.

- Det er det vigtigste for mig, synes jeg jo. Det er over 80 år vi fjerner, hvis vi maler den. Jeg har ikke noget mod restaurerede

Husk olie er meget fint bemalet på svinghjulet af denne Smiths Motorwheel.

køretøjer, men kan de bevares med patina - så er det det rigtigste.

Hvordan kan du bevare patinaen, når du putter nogle andre stumper på? Er det fordi det er gamle stumper.

Nogen ting som med dæk og egere kan man jo ikke. Men skruer kan man jo forsøge at bruge gamle. Jeg var så heldig at Svend Erik havde lavet støtteben, og de andre dele der, rammen, har jeg lavet som jeg mener den skal se ud og lavet beslag til kablerne - for sådan ville man have gjort det dengang.

Jeg synes absolut ikke man skal male den - det kører den ikke bedre af.

Jeg lavede to - solgte det ene til en kammerat og det fortrød jeg. 12000 var jo ikke at tage roven på nogen.

Alt det der har jeg jo lært af de gamle hønisser. Når man er vokset op med dem der ikke kan huske, så ved man det. Jeg har lavet holder til alle kablerne

Når du kører ændre hjulet hældning, og det virker ret perfekt. Nærmest gyroskopisk.

Jeg synes det er det mest fantastiske køretøj jeg har. Jeg har brugt den til at handle på, når jeg kører til købmanden.

I Nørre Allerslev var der en mand der spurgte mig om der ikke der skulle nummerplade på sådan en, om jeg ikke skulle have styrthjelm på.

Hvis du har et problem kan du bare kunne ringe til politiet - jeg er sådan set ligeglad og så gik jeg videre.

Hvad med at glæde dig over tingene i stedet for?

Jeg ved godt den skal være indregistreret, og den skyder 35 km/t - men kan du se en nummerplade på den der?

Den har en helt fantastisk lyd fordi den er en firtakter, har snøfteventil, det er derfor den snorker sådan.

Jeg købte to hjul oppe ved Børge Kaae for 6 eller 8000. Kiggede den ind i motoren, samlede den, satte den op i skruestikken og startede den med en skralle.

Jeg kan godt sige dig - så står den bare og kører når det er. Den er så driftsikker.

Den anden jeg solgte - der var koleribberne fuldstændig perfekte. Denne har et par knækkede, men jeg nænnede ikke at skifte cylindrene rundt, for det her har kørt sammen altid.

Jeg er den type - har det kørt sammen - lad det køre sammen.

Jeg havde tænkt på den som Fladtankerløb - og det er ikke et problem at syne den.

Tænk sig - dengang (i 1920) kikkede man på, hvad har jeg af penge, hvilket behov har jeg, og så købte man sig en motor og satte på cyklen.

I dag kigger man på naboen og ser hans 1.9, så skal jeg have en 2.0. Man kigger ikke på pengene og slet ikke på behovet.

Taknemmelig

Vi skal være taknemmelige over de mennesker der samlede i slut 50'erne og 60'erne. Det er dem vi skal huske.

Det er derfor vi har stumper i dag.

Det var død valuta dengang.

Gold Star - med ægte patina.

Jeg har også en dejlig Gold Star, som jeg overtog af en gammel mand. Det er den anden side der er pæneste.

De to brødre havde ventet på at blive gamle, men den ene døde desværre.

De ville have taget en eger ud, rensset den. Og sat den i igen. Ikke noget med sandblæsning.

Sådan en her - den bliver ikke malet overhovedet.

En anden køber var også helt dårlig for at købe den, men så ville denne blive skilt ad og malet. Man må ikke male sådan en - brug en olieklud i stedet.

Vi har talt om register i klubben. Jeg kan godt se det at vi dokumenterer de få cykler der er tilbage og er ægte.

Sådan en Gold Star her burde der tages billeder af og dokumenteres hvordan.

Og så må du forvente at få kommentarer som: Er det dig der har den grimme? Skal den ikke males? Er den blevet ridset.

Sporten

Vi ser Harley. Her er Sporten (HD) jeg købte af dig fortæller Michael og fortsætter: patinaen er god - den bliver heller ikke malet - jeg har samlet 4 sidenhen, for jeg vidste hvor jeg kunne køre hen.

2500 for opgravet Nimbus

Vi ser Nimbus - altså den opgravede. Stelpladen med hullet til kardan skulle skiftes.

Her står jeg jo med en dejlig ting. Jeg

har været nødt til at save stemplerne over for ikke at ødelægge blokken.

90% af de originale dele skal bruges. Aluminium var dårligt. Jeg har gjort dækkene. Jeg laver det originale sæt og et andet sæt til at køre med. Blokken er den originale med S i. Blandt Nimbus folk er et S hugget i ved oliepåfyldningen ekstra godt. Det var prøvemesteren S vignet!

Den har smidt en ventil på et stempel var ny. Vi har frygtet om det var forsikringssvindler.

Biltemas sorte maling og lidt cellulose fortynder i, sådan lidt på slump - det bliver som det gamle.

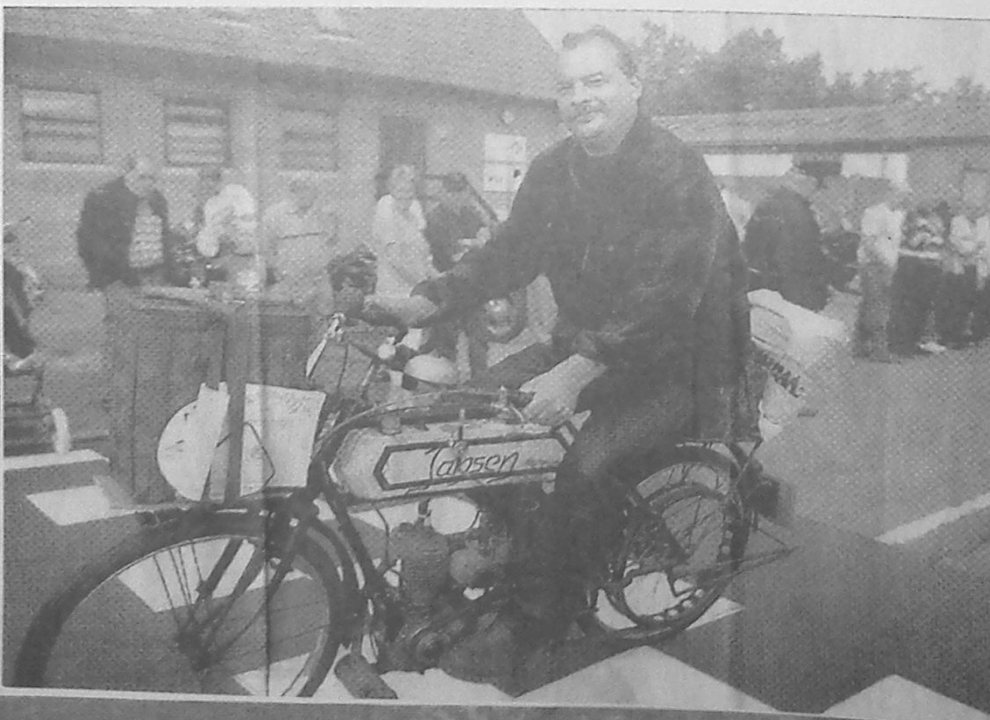
2500 for en nedgravet Nimbus.

Det kan jeg ikke huske hvordan jeg fik tippet om. Der var en eller anden der fortalte mig om det - så skyndte jeg mig at købe den.

Jeg synes jo det er lige så meget det er skægt at få den ud at køre igen med de nedgravede stumper.

Egerne klippede jeg og fælgene autogensvejsjer jeg. Se stafferinger på skærmene, glasset i lygten indtakt.

Historien er at der i Rødovre sælges et hus. Køber falder i snak med naboen at han vil grave terrassen - som naboen kunne fortælle var der en nedgravet Nimbus.

Englændernummerpladeholderen skiftes
jeg - den bryder jeg mig ikke om.

Tanken bliver jeg nok desværre nødt til
at skifte - den er rigtig rigtig dårlig.

Jeg vil også gemme dækkene, til udstil-
lingsbrug.

Maler direkte oven på grunderen, for
jeg skal ikke skjule historien. Det ville have
ødelagt den.

Min far sprøjtede jo med støvsugersprøj-
ten, biler og alt.

Jansen

Her er en JANSEN, som jeg der ved at
bygge op. Jansen er en anden del af fami-
lien, og sådan en må man jo eje.

Ved du hvad - jeg fandt den 800 meter
herfra efter vi havde boet her i 10 år, på
et loft. Dansk Mercury - Carl Joh Jansen

Tænk sig. Du kan lede lige så tosset du
vil - men ting kommer til en som man har
fortjent.

Svend Erik har købt en motor af mig,
sådan hjælper vi hinanden.

Jeg tager billeder af tingene inden jeg
går i gang.

Jeg måtte op på 10.000 før jeg fik den.
Den blev købt hos knallertklubben på Hul-
gårdsvej.

Men summa summarum - den originale
tank fik jeg fra Villy. Fordampningkarburator.
Cyklen bliver som den er. Det er tysk
komet der har lavet dem, GEM'en.

Alsløbet og hvad det førte til

Jeg var med i Alsløbet for mange år siden på
min Jansen. Mig og Jens Peter (Sørensen,
Osted) kørte ned til færgen, tager den og så
er vi på Als. Så kommer der et par gamle
ved tanken og taler til mig. Den du har er
da ikke som en Nimbus karburator. For han
havde en der så sådan og sådan ud. Ja det
er en kaburator til et kakkellovnsrør!

Hvad er der med det der Jansen?

Det er min far.

Så fortæller han at han havde en kak-
kelovnsrørmotor - og så var jeg kommet
ind på livet af dem. Og så viste det sig at
min far havde gået i klasse med den ene af
dem. Verden er jo lille.

Øverst: Mundus - Gem - Jansen.

Midt: Jansen med Motosacoche.

Michael Jansen med startnummer 1 på
vej på Jansen 1908, Alsløbet 2001.

Foto: Sønderborg Avis 26/8 2001.

En yderst sjælden original og velholdt Motosacoche - en dansk cykel. Har været reference for flere andre Motosacoche entusiaster i Europa.

Sorte Kajs norske Zundapp

Det er en fra Sorte Kaj, noget han har hentet hjem fra Norge - Zundapp.

Den forbliver i den originale værne-magt grå. Der stod stel med mærkelig tykke muffler. Fandt ud af det var en Horex motor - øvre hos Kaj 4-5 gange for at finde alt frem.

Brix og Straton scooter - rigtig synd den blev malet.

Da jeg solgte den havde jeg ikke regnet med den blev malet. Nu har jeg købt den igen.

Jeg har lige fundet denne Rudge - et rigtig ladefund.

Sig til hvis du fryser! siger Michael og han har ret - det er ikke for varmt.

Sortmalede originale fælge, og peger på det åbne loft, hvor der står tøndelig-nende stabler - altså bundter af fælge.

Og sådan går vi rundt på gården og ser de mange fantastiske ting Michael har samlet.

Selv om du har penge kan du ikke købe alt, siger Michael i en erkendelse af, at noget er han nødt til at glemme.

Motosacoche

En smal remskive - du må have en forkert - skal køre med en snoet kaffemøllerebbe. De fyldte mindre. Normalt er det kun pedalar-men der skal bukke - det er for at komme fri af motoren.

Det ærger mig at skulle sætte nye egere i - det bliver jeg nødt til, det er for farligt. Tænk hvis man var skyld i en ulykke.

Er den ikke imponerende - en dansk cykel. Det er patina. Motosacoche.

NSU'en kører bare med magnet - men ellers er de lig.

Vi tog dobbeltgrebene af, kopierede dem, og da vi var færdige med det fandt vi ud af at de kunne købes færdige!

Kan vi sikre at det ikke ryger til udlan-det. Alle dem jeg er vokset op med havde jo andre ideer dengang. Vi kan forsøget, men vi kan ikke forhindre og binde motorcykler til at forblive i landet.

Silver Star, pikdæk og Goulding

Silver Star - har desværre stået i haven i 2 år. Styr og anden baglygte er tidstypisk ændringer - blev kun brugt om søndagen iført sixpence og nickers.

Sport har jeg lidt af - projekter jeg styk-ker sammen.

Pikdæk fra rigtige isbaneløb i Odense.

Det her er NOS - fabriksnyt - dejligt at kunne tage det i stedet for at rode med brugte!

En Goulding sidevogn - lavet på licens og hedder S Marathon - Goulding solgte deres patent til Europa.

Nu skal der ske at få ryddet noget i tin-gene.

Passion

Passion for gamle tændrør der kan skilles ad. Samtidig er da jeg begyndte at købe gamle lagre op - men jeg er ikke så god til at sælge.

Er der nogen af dine børn der har fornemmelse for tingene.

De er på ingen måde tounget til at komme her.

Stempelringe - egere - ovmaljerede nipler - sommerhjelme i hvidt stof - egere tilbage til 20'erne.

Pikdæk fra isbaneløb i Odense.

Visioner

Min ryg har drillet meget. De visioner man har haft hele livet - kan se at man ikke får lavet det

Hvornår begynder realismen at melde sig?

Den kom til mig for 10 år siden - det var det med ryggen der gjorde det.

Det gør vel også det, at de visioner man har haft hele livet, at andre folk heller ikke har dem, så mister man vel gnisten. Og ser at man ikke kan lave det kæmpeprojekt man faktisk drømte om, alt det man har overtaget efter alle de andre også drømte om give glæde til andre mennesker videre som ikke kan lade sig gøre fordi folk er meget dårlige til at modtage og vi er også alle sammen meget bevidste om hvad der skal laves om men vi kan ikke sige hvordan det skal gøres.

Det er nemt hver dag at sidde og sige: Det går ikke din idiot, men når du spørger hvad skal vi så gøre - ja det ved de ikke.

Vi kan alle sammen kritisere - vi har ikke de gyldne æg nogen af os.

Harley-Davidson

Det er den jeg kører rigtig meget på, har plader på, da børnene var små lavede jeg de stativ omme bagpå så de ikke kunne dratte af. Den går fantastisk. Den har jeg ikke fået nogle fartbøder på.

Det har jeg på den anden, hvor jeg oppe ved Sjællands Odde blev målt til 122,5 km/t af politiet. Der er en 28'er. De havde målt mig med helikopter og pludselig stod en betjent der. Den fik alt på båndbremsen, tændingen blev taget, der blev gearet helt ned og det var kun lige med fødderne...

Jeg var lige gået fra færgen fra Jylland og tænkte: Nu skal den dæleme mig have en over nakken hjemad...

Det er en Gold Star mere.

Nimbus 37, DKW og Police

Her er min 37'er Nimbus, som er fin i lakken. Motoren er taget ud og boret - men jeg er gået i stå. Jeg synes jo den er fantastisk.

Alle dem som jeg kender, som er væk nu sagde: Det er vigtigere vi kommer ud at køre end vi alle sammen går og siger hvad er rigtigt og forkert, ikke.

Skulle man falde over det rigtige så kan man jo skifte det ud. Hvis en person har skiftet noget ud, fordi det er mere forsva-

ligt. Det er deres stil, hvad er så galt i det.

Det er det rigtige til Fladtankerløb - DKW - noget af det allerførste - lige sandblæst nu, det skulle den desværre.

En Police Scout med bagnar fra en dynamo med påsvejst tromle.

Danmarksmester 1948 BSA motor

Den motor har tilhørt Agner Hansen, som han blev danmarksmester med i 1948, Charlottenlund Travbane. Motoren sad i en anden cykel end denne. Den motor skulle ikke eksistere, men den er gået til Danmark på helt specielle præmier. BSA klubben i England benægter det.

Historien er, at ham der havde importen af BSA var taget til England, hvor de gav ham en bil at køre hjem i, for de troede ikke at de fik pengene.

Alle de cykler han havde fik han på kommission. Da tyskerne rykkede ind i Danmark, så fik han alle sine bekendte der var i en haveforening til at have en cykel stående gemt væk. Lige så snart krigen sluttede blev de jo solgt. Alle pengene tog han personligt med over til BSA fabrikken i England. De troede de havde mistet de penge. Det havde de gjort i det meste af Europa jo.

Så han troppede op med temmelig mange penge. De gav ham en helt ny bil, som han kørte hjem i. Lille Danmark.

Indian - en gammel drøm

Her står min anden Indian i perfekt stand.

Da jeg startede med at stå i lære hos Toyota, fandt de hurtigt ud af jeg var tosset med gamle ting, var der en der sagde, vi kører ud til en gammel mand - han har en Indian stående. Jeg kørte der ud, og vi aldrig

lov til at se den. Jeg så en anden en han havde, der var restaureret, men den her fik jeg ikke lov at se. Den skulle sønnen have. Det ærgede mig - jeg besøgte ham jævnligt gennem årene. Så på et tidspunkt hvor jeg skulle have købt noget Power Plus, hvor delene var byttet rundt.

Ja så sad jeg der og tænkte på vej hjem, ringede jeg til ham, aftalte en pris og bad ham om ikke at hente den ud før jeg kom. Den havde stået der siden 64. Jeg brugte 5 minutter på den herhjemme, så startede den. Den sad ikke engang fast. Det er simpelthen imponerende.

Så siger alle at lygten er forkert, og den bliver ikke skiftet i min tid. Jeg synes den er fantastisk. Hente den i den stand,

Der står min 35 Nimbus - i en stand hvor den kan bevares - men den bør jo være sort.

Vicky napper de 60

En Ilo - en muck up - hentet på dine kanter.

Jeg mødte op i knallertklubben, hvor de spurgte om jeg ikke skulle have den male! En Vicky - der napper de 60 som ingenting. Denne er lavet i Tyskland på et forstærket stel. Da min datter var 6 år kunne hun ikke sidde i den mere.

Buick Limited 1939 og Packard V12 Limo

Den flyder har tilhørt skibsreder Lau Lauritsen. Det er en Buick Limited 1939.

Trafikminister Gunnar Larsen, der nærmest faldt i unåde med flyvepladsen i Rom i Vestjylland havde den Packard V12 Limo.

Hvis jeg kunne få solgt alle bilerne og så ville jeg få plads til at få motorcyklerne herind.

Ford A'en er lilleemor glad for og jeg er 3. ejer på den, så den beholder vi. Den har vi haft i rigtig mange år. Jeg har gjort den dumhed at male den - den havde så mange år.

Du må have et enormt detailkendskab!

Michael fortæller om alt hvad vi ser imponeret over hans indsigt.

Jeg har en fotografisk hukommelse. Har jo gået blandt alle disse ting altid.

Og så ser vi lige en bil og Michael siger hurtigt: Panhard Levasoar - fransk. Alle siger at lyskontakten er uoriginal, men han har jo sat den i fordi den passede.

Reservedelslager

Det kommer fra Sydhavnens Ophug. De har ikke kunnet støve på kasserne - har været skide fulde så de ikke kunne skrive. Det der er pillet fra før krigen og efter krigen.

Sportsvognen FF

Frede F., et eller andet har fået den synet og godkendt i sit eget navn. FF

Den er kun bygget op af ting han har fundet omkring på flyvepladsen i Aalborg.

Indregistreret i 1946. Sæderne har jeg slaaende er fra en tysk Halbketten en Hannomag SKFZ, sådan en med bæltter, motoren tysk Triumph, to cylindret motor fra IVM tysk værnemagtscykel, styrhus fra Ford T, rattet fra en Mercedes, chassis fra KZ dektrocogn, en racer på totakt.

Starteren er et skaft fra en skovel med veler ud til kickstarteren. Bagenden fantastisk, forenden skulle han være færdig med hurtigt, så den er der ikke kølet så meget for. Ja naboerne har været misundelige dengang.

Lån mig dine nøgler!

De Dion Bouton

Lån mig dine nøgler så jeg kan se hvad du har. Det sagde du ikke Michael. Det gjorde jeg og fik et rigtig godt forhold til manden.

Alle folk blev uvenner med ham.

Da jeg handlede med ham fik jeg den ene bil med hjem, men betalte for begge to. Alle regnede ikke med at det lykkedes mig at få den anden med hjem.

Siden 50'erne har man sagt god for motoren i England, så den kan køre London Brighton.

Så fandt jeg den inde i bunken. Jeg må have købt den i 50'erne, svarede ejeren.

Der stod De Dion Bouton som jeg fandt herhjemme under en stak ragelse. Fra 1902. Kunne ikke se motoren.

Det er noget af det mest uopnåelige for mig - det er den veteranbil.

Jeg havde en drøm om at køre hjemmefra til London - Brighton. Betyder det noget om det tager en uge mere? Nej.

Den får jeg handlet med det samme - troede jeg. Han var ligesom mig - lige så speciel og åndsvag som mig. Så det tog en måned.

Da Michael hentede den anden fandt han originalmotoren til den første.

Min søn har lovet at få den - og det bliver hans første projekt.

DKW - Michaels passion

Og så står der lige et par motorcykler mere: Den er så grim og så dejlig (DKW).

En fabriksny Miele han fik fra Børge Kaae, dvs. Michael byttede med en bil - Erskine fra 1925.

FF, lavet af ene genbrugsdele og indregistreret i 46.

2 Dream og 1 20" BFC, øverst.

Tempo prototyper, midterste.

Jet Pilot og Jet Riag, nederste.

Skubberne

En skubber er ikke bare en skubber. De var dyrere dengang end i dag. I dag kan de købes for 2500. Du kan måske få 3800 for en - kun en kender vil det.

Så går vi på loftet hvor der ligger fabriksnye Dream skubbermotorer, fælge i stakkevis.

Da jeg var dreng var det Berlingerne, 350 kr. måtte jeg give - nyprisen. 25 år senere støder jeg på den anden Dream i knallertklubben - et nummer fra min.

Jet'en ligger der.

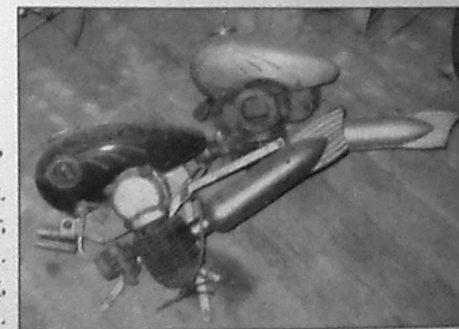
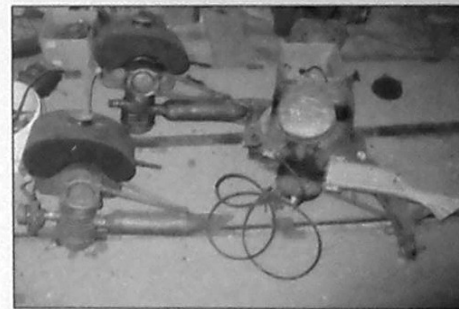
Den her er aldrig sat i produktion - kan ikke huske hvad det hedder - ikke Tiki - Et udfoldningsstøtteben - mest geniale.

Diesella stationærmotor.

Tempo ligger her.

Skubberne er noget fantastisk noget - de er da imponerende. Man skal være mand nok til ikke at køre for stærkt.

Jeg har jo desværre fået fyldt op alle steder. Jeg bliver nødt til at sige stop - jeg har jo fået fyldt ejendommen.

Havehuset.

Skal du have mælk og sukker. Ost?

Vi har bænket os i havehuset og Michael henter varm kaffe. Der er fyret op i kaminen i havehuset, så det tegner til en hyggelig snak, også her.

Det mange gør galt er: ud med alle bolte og møtrikker - der skal nye på - det skal se ordentligt ud. Men som jeg siger: så skulle man måske hellere have købt sig en Honda. Det er det forkerte man begiver sig på.

Selvfølgelig kan det blive for dårligt, men kan man bevare. Det ene kakkelovnsrør får alle de bedste skruer, ingen bliver forniklet, den bliver malet. Den får den store overhaling, som de gamle mennesker sagde.

Den anden bliver med forniklede skruer og bolte. Biltema maling holder jeg fast ved.

Min første Harley 1979

Der står min første Harley, nu er jeg altså kommet i gang med den igen - som jeg købte i 1979. Det er den der startede grundlaget.

Den første Harley-Davidson jeg køber i 1979 for mine konfirmationspenge.

Det var ikke nogen sport, men det skulle jeg ikke diskutere med ham, for så fik jeg ikke lov til at købe den.

Sydhavnens Motorcykle ophug
Gæst "Smil" Pedersen
Sydhavns Plads 4, 2450 SV.
Tlf. 01-31 13 72

dato 22/5-79

09505

Hr. Michael Jensen

1978 Harley 1923, 1000 cc
spjæt sket fra F 15704
Rødt sam læst 16.000,00
Skrues læst 1.000,00

Sydhavnens Motorcykle ophug
Gæst "Smil" Pedersen
Sydhavns Plads 4, 2450 SV.
Tlf. 01-31 13 72

De havde nogle sjove begreber dengang de mennesker.

Keld og Gunnar Christensen var dem der havde den.

Her står min Harley med forkert tank, det ærger mig at jeg ikke har dem.

Man havde sat et stativ på, at balontanken var der.

En kammerat Puch VS50 trak mig hjem med en snor til styret. Som 15 årig og stolt.

Denne køber jeg året efter for 1000 kr. med skærmen som jeg ikke kunne blive accepteret med. Poul Holm købte jeg skærmen af, men det var en af de der var blevet lavet om - det er en Harley skærm men ikke den rigtige.

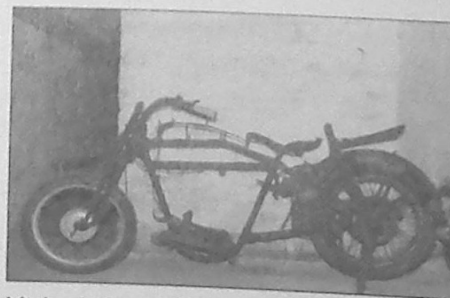
Alle sagde til mig den var for uoriginal.

Som dreng så jeg min første Harley så sådan ud som jeg så den ud inde i øjnene. Det var den jeg fik jeg fartbøden på 122,5 km/t.

Inden jeg bliver 50 skal den ud at køre, og jeg er i gang med det nu.

Jeg mødte efter skole i Sydhavnen hos Svend Smil Pedersen. Det var det bedste jeg vidste - at sidde også at få historier også der nede. Hver dag efter skoletid. hos Svend Smil Pedersen.

De hadede ham i Danmarks Veteranmo-

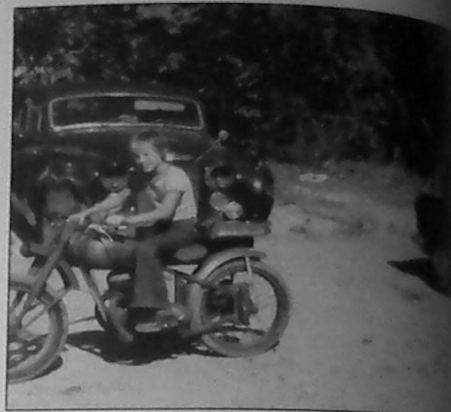

Michaels første Harley fundet i Sydhavnen, kvitteringen fra "Smil" og på værelset i flot bemaling. Nederste Harley ombygget til balontank.

torcykle Klub. De kunne ikke købe noget af ham.

Han var ikke noget godt medlem. Som Aksel sagde var den eneste mand han kender der kunne skændes med sig selv. Aksel Smil. Det var helt forkert at give ham navnet smil.

Jeg kan ikke huske hvorfor han fik det. Han havde kørt race på Ariel.

Min første motorcykel - Jawa 2½

Det er min første motorcykel jeg fik som 10 årig, en Jawa 2½. Den måtte jeg få af min onkel hvis han måtte få den bil, som han havde stående for mig. Så fik han mere plads.

Mit barndomshjem

Jeg har været rigtig heldig som dreng. For det første har jeg haft en fantastisk god mor og far, som har haft utrolig tålmodighed.

Nu skal du tænke på - Harley'en der, det var på 1. sal i et ejendomskompleks i en 2 værelses. Mig og min søster boede på samme værelse hun var teenager, så du kan godt forestille dig.... Jeg startede den på første sal i Sydhavnen en dag mor og far ikke var hjemme.

Min mor og far er aldrig blevet sure. Aldrig nogen sinde. Den eneste gang far er blevet lidt sur er da jeg sprøjtemalede en Skylon oppe i værelset. Selv min mor blev ikke sur.

Når badekaret blev brugt til at rense af i og håndvasken.

Min søster brokkede sig lidt over når hun skulle bruge skrivebordet at der kom olie på hendes hæfte og hun er ingeniør i dag. Så

Respekt for de ældre

En ting jeg straks lærte, og man skal have respekt for de ældre.

Hvis du kom hen til Smil og ikke gik hen til ham på kontoret først, så blev han vred. Hvis du havde set noget først på pladsen - man går da hen til døren først. Hvis ikke så kunne man ikke købe noget hos smil.

Jeg har altid gennem alle årene banket på døren. Aldrig gået hen og set på tingene først.

Det er den bedste respekt

Selv der hvor jeg har været langhåret. Jeg har været som jeg har været, jeg har aldrig lavet om på mig selv - du kan ikke huske hvis du laver om på dig selv.

8000 kostede den Henderson som Villy Carlo Hansen, Aakirkeby har i dag, men mor og far havde ikke så mange.

Det er mig på min Jawa - i 70'erne - se bukserne. Det var jo som dreng jeg tog ud og så på Skagen løb. Det var min største drøm at komme til at køre et Skagenløb, men jeg har ikke kørt det endnu.

Keld Christensen - som jeg kom meget hos - hvis ham og Smil sad og var uvenner - så sagde han til mig, kom hjem til mig i aften så får du motorcyklen - og når Smil så fandt ud af det blev han endnu mere tosset på Keld. Keld og hans far havde haft pladsen for Smil.

Keld havde en masse cykler stående derhjemme stadigvæk. Dem havde Smil jo ment fulgte med i handlen af Sydhavnens motorophug, men det gjorde de ikke. De kunne sidde og skændes når de drak.

Keld fortalte hvorfor jeg ikke skulle meldes ind i Danmarks Veteranmotorcykle Klub, og der havde jeg været 14-15 år dengang, kørte vi ud på Gilhøjgård. Så gik der vel 15 år før jeg kom derud næste gang og blev meldt ind den gang. Og intet havde ændret sig på Gilhøjgård.

Nu var det ikke mere så eftertragtet for mig at køre Skagen løbet. Jeg havde mistet gnisten til løbet.

Dårlig forretning at bevare ting

Det har været en dårlig forretning at bevare ting - hvis man gør det op i menneskelige omkostninger for familien - jeg har jo ikke haft en ferie siden jeg var 18. De værste 7 dage i mit liv.

Børnene siger far, kan vi ikke godt prøve at komme på ferie. En dag til Fyn og hjem er det vi har prøvet.

Det kan jeg godt følge - hvordan kan vi hjælpe dig til at holde ferie.

Historien om dødsdromcyklen

Den gamle mand som jeg købte nogle ting af gennem telefon fortæller, at han også har en dødsdrom, og en Indian.

Den stod i et ejendomskompleks på et repo i kælderskakt siden 1952. På vej en i Kadetten fortæller jeg om den Indian vi skal ind og hente. Og så står den der - det ådsel på repoet - og så siger hun du kan jo bare lade den stå.

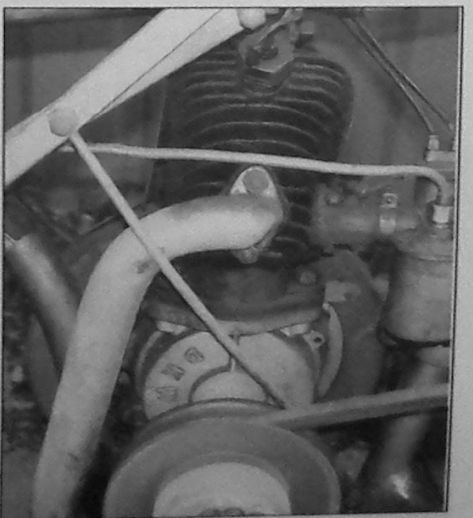
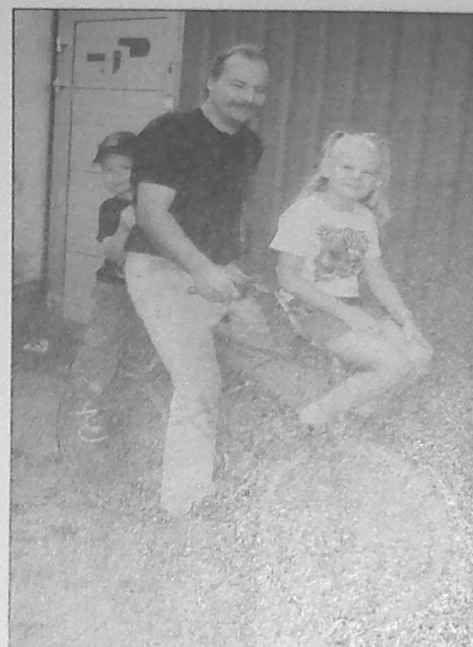
På vej hjem købte jeg 2 nye slanger hos Harald Nyborg til 14.90 og fik fyret op under den, da vi kom hjem.

I dag er jeg glad for at det ikke er en Indian.

Motoren er 1922-23, stellet står der tysk Triumph på, det må være noget af verdens ældste dødsdrom. Den må absolut ikke restaureret. Jeg kom kørende på den op til Græsted til løbet, men de ville ikke lukke mig ind i døsdromen.

Den er fantastisk akrobatisk og balancemæssigt at køre på.

Michael med Lucas og Stephani på dødsdromcyklen, som han fandt for 10 år tilbage.. Stel fra Triumph og motor DKW.

Michael blader videre i fotoalbumet og fortæller om en motorcykel:

Denne her var jeg så dum at sælge til en mand - han sandblæste og malede den.

Alle vil låne mine Excelsior og Henderson bøger. De kan komme med en cykel, så skal jeg fortælle dem om det er den.

Englænderne fortæller gerne, men ofte skal du lave nummeret ved at kalkere med en blyant.

Jeg er vokset op med at et ord er et ord.

Hvis jeg i gamle dage spurgte om en kvittering, så kunne jeg bare gå og glemme alt om at købe noget.

- Stoler du ikke på mig?

Sådan var det den gang.

Jeg har lært sidenhen at spørge om kvittering sådan at jeg kan få papirer på den.

Det er ikke noget der kører for stærkt.

Hvor stærkt kan du li' at køre?

Når jeg sætter mig op på min motorcykel affinder jeg mig med at det går med den hastighed.

Med vilje har jeg ikke nogen ny motorcykel for jeg skal ikke op på sådan noget nyt djævelskab, for fart er noget svært noget at håndtere inde i hovedet, ikke.

Når man sætter sig op på det tænker man ikke på farten, men glæden at det kører og lyden.

Det er jo ikke alle der har den begejstring over tingene.

En samler kan jo aldrig stoppe

Jeg kan blive misundelig over det ikke var mig der fandt en ting. Så tænker jeg - du vinder jo i lotto tit, så En samler kan jo aldrig stoppe. Hvis man har alt er man ikke selv et samler. Jeg har samlet på alt fra frimærker, symaskiner, legetøj, alt, tog jeg har i haven. Når man kommer gående er der noget der kalder på en.

Lillemor ville nok hellere have et nyt køkken end skinnebussen. Det eneste jeg ærger mig over var, at jeg ikke stoppede og satte mig ind i skinnebussen, så jeg kunne sige jeg havde siddet i et tog over Storebæltsbroen.

Jeg er vokset op i en 2 værelses i Sydhavevenen, med en fantastisk varmemester der gav mig et ekstra rum i kælderen, og hver gang vi kørte til Langeland i fars Skoda 120LS var der en knallert med på tagbaggebæreren, der blev sat af i huset. En tålmodig familie der har syntes at det var meget bedre end så meget andet.

Det kræver at have børn. Havde jeg fået stillet en diagnose dengang var jeg blevet ADHD'er og skulle have piller.

Der er så mange intelligente folk rundt omkring og så mange intelligenser.

Ærgeligt når nogle laver fup

Det ærger mig hvis nogen kommer og får numre for at bruge det til fup.

Hvad hjælper det at du køber et papir på marked og bruger det. Det gør jo ikke cyklen mere original.

Det må være mere ærligt - Excelsior Manxman bliver ikke malet, nr. 11 bygget i 1935 - de vidste ikke den eksisterede. Det er dokumentation på, at den er rigtig.

Udlændingene køber det, de prutter ikke om prisen.

Omstilling at holde ferie

Det kræver en omstilling i hovedet at holde ferie! Jeg vil lave et sommerhus kun med petroleumslamper etc. Der træder vi 100 år tilbage og slapper af.

Jeg kan ikke stå med to motorcykler og pille af den ene og sætte på den anden, for det kan man jo ikke.

Nimbusserne - det er jo fandeme svært at finde en, der ikke er ødelagt.

Bare linolie på, det er det bedste til noget blankt noget. WD40 har syre.

Klubben på et sidespor

Vi har kørt klubben ud på et sidespor.

Du kan ikke se en cykel uden at den står og skinner. Det gør ikke noget den ikke kører godt.

Klubben eksisterer for at vi skal bevare ting og ikke se ned på folk.

Derfor lander vi i denne kløft mellem godt og skidt - og hvad er det nu der er godt - ja det er at vi bevarer tingene som de var og stadig er. Det er et af klubbens formål.

Monark for Skylon samling

Da jeg var 13 år og vi var på Langeland havde jeg kørt efter en for at finde ud af hvor han boede. Han havde en Skylon Special, og jeg havde jo altid synes det var den lækreste Skylon i aluminiumstellet. Han havde 3 eller 4 af dem men ville godt bytte med ham hvis jeg havde noget nyere.

Jeg ville bytte med en 2 gears Monark med ham, men det ville han ikke, for den var jo mere værd end hans.

Vi byttede efter min far og mor sagde at de måtte Michael jo om og jeg er jo lykkelig over at have de Skylons.

I kløerne på Skattevæsenet

Fra jeg var dreng lavede jeg udtrykkeligt en liste hvor jeg skrev hentet der, fået der, her enkelt noteret.

Jeg røg jo i Skattevæsenet for nogle år siden hvor nogen meldte mig fordi jeg havde sat 20 motorcykler til salg. Da måtte jeg jo ind til Told & Skat. Jeg kunne fremvise en kvittering på hver eneste cykel. Så siger jeg så, jeg jo ikke kan gøre for at jeg aldrig har været ude at rejse - det er jo mit liv at jeg har samlet det - skal jeg straffes nu for det at jeg vil afoikle det? Der var ikke noget at komme efter - det var fint nok da de så det. Er der nogen der kan bevidne det, for det er voldsomme mængder. Kontakt Københavns Politigård. Så gik ham den øverste op og ringede og kom tilbage med der er jo ikke noget at komme efter. De kender dig alle sammen.

Mine ting er jo dukket op alle mulige mærkelige steder, så har de jo stået hos nogen, og nogle gange på det forkerte sted, endda blevet plomberet. Men politiet har jo sagt, at Michael forsyner jo Matador, og det er hans ting.

Michael går til filmen

Jeg har leveret til mange film, dog ikke Matador.

Engang skulle jeg som 15 årig leje en skubber ud til en film, og så kunne de ikke leje den, da jeg hørte det var Dirch Passer sagde jeg nej, for jeg var bange for han var for tung. Det var DR.

Med DR har jeg præsteret under en optagelse, jeg er jo stædig som en gammel jyde, og man skal ikke tage røven på mig. Under optagelserne lavede de om på betalingsmåden og hvad vi havde aftalt, satte jeg mig ind i bilen og startede og kørte. Og de blev tossede og sagde: Kom tilbage vi kan ikke lave filmen færdig.

Så sagde jeg: Jeg er fuldstændig ligeglad!

Du kommer aldrig nogen sinde til at køre for os igen. Jeg er ligeglad, og så kørte jeg.

Så gik der 10 år hvor jeg var med i nogen optagelser igen, denne gang Bella Radio og røg ud af det igen.

Så slutter det bare der. Jeg vil ikke være til grin. Jeg har givet penge for mine ting og så kan jeg lige så godt sidde med familien hjemme i haven end at være til grin for mine egne ting. Det vil jeg altså ikke - jeg er et voksent menneske nu.

Værdierne i livet

Jeg har jo lært af min mor og far, at har man en mening så skal man stå fast på den.

Det er jo ikke den måde man kommer længst i livet. Det har store omkostninger på selvliv og mange gange skulle man jo ikke have stået fast.

Den bedste tegning jeg har i mit hoved er Storm P's vagabonden, der går mod strømmen. Der ser jeg mig selv. Jeg elsker den tegning der.

Børnene siger - kan du ikke tage noget pænere tøj på, for folk kigger - det er jo ham særlingen der. Men de hilser jo alle sammen, dem der kender mig. Sådan har jeg jo været hele livet.

DVM og DKW

Det er jo det samme du skal gøre i DVM, så kommer folk og stimler sammen, og jeg har ikke noget ondt at sige om dem, men de siger: Du kunne da godt have malet, du kunne godt have forchromet. Og ved du hvad - og stå og høre på det hver gang - det

er også trættende.

Du kommer selv og er glad for noget der er bevaret som de der startede klubben er lykkelige over, at nogen havde passet på endnu.

I mange år da jeg ikke var så kendt i DVM af de forskellige og når de spurgte hvad jeg havde af veteranmotorcykler og jeg svarede en DKW 29, så gik de. Så sluttede samtalen hurtigt.

Jeg er jo lige så glad for at snakke med en mand med en VESPA, hvis han gider snakke.

Harleyen for mig er det billede jeg har inde i hovedet når den kom kørende ind på torvet i Langeland.

Jeg havde jo en Wanderer fra 1907 jeg på et tidligt tidspunkt blev overtalt til at sælge. Min onkel havde en Wanderer da hans far boede i Nibe.

Harley har lyden af En englænder og japanerne. Jeg gik og samlede i mange år.

Min drøm er at lave hele lortet på en gang.

Wooler Sporty overtog jeg af min far, hev den op af kælderen og kørte en tur. Det gik jo godt lige indtil jeg blev stoppet af en æggeskal. Da havde man jo respekt selvom de ikke havde slået en. Og han sagde - den der trækker I hjem igen, og jeg kan love dig for at det blev trukket hjem i kælderen.

Jeg har et ansvar - og derfor kører jeg selvfølgelig med hjelm i dag.

Cykelmotor

Den nåede jeg at rede inden den blev restaureret. Den skal simpelthen ikke males - det ville være mord.

Skal du op at sidde på den? Nej.

Jeg gav mange penge for den da jeg fik den i forhold til hvad andet kostede.

Og jeg har ikke noget imod restaurerede cykler. Gamle Carl Linder-Madsen er mit idol - han kørte på det originale.

Tak for kaffe og brød. Det har været en rigtig hyggelig dag.

